

Автор: Венко Марковски

Горо ле сестро ајдушка
Горо ле, мајко јуначка
Зошто ле горо, зашуми
Кога ни ветре не дувна?

Дал ми те јунак наминал
Со стара верна дружина?
Дал ми те некој проколна
За вековечни времиња.

Ил ми те нешто исплаши,
Исплаши памет помами?
Горо ле, не трај – прозбори,
Тешка ми рана отвори.

Нито ме јунак намина,
Со стара верна дружина,
Нито ме некој проколна
За вековечни времиња,

Нито ме нешто исплаши,
Исплаши памет поами,
Туку ме куршум прониза
Туку ми Делчев загина.
Силна ме треши трешница,
Лута ме стаса неволја
Затоа така зашумив
У таа доба некоја!“